63ste Jaargang No. 5119 — Dinsdag 27 Mei 1947

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad. Adres: Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

ie installeert Palestina-commissie

Eerste cabinetscrisis in Oost-Indonesie

Partijcongres van de Labour partij

LAKE SUCCESS.

Een AP-correspondent Larry ...ck, wist uit Poolse bron te ...emen dat de twee slavische ...n die vertegenwoordiging... ...en in de commissie tot on...oek in de Paletijnse quaestie ...nbaar willen trachten te ver...eren, dat de commissie op on...oek uitgaat in de kampen van ontheemde Joden. De commis... heeft toch echter onbeperkte ...ht om daar naar toe te gaan ... men meent een onderzoek te ...ten instellen. Men is bang ... de Arabieren weer zullen be...en met hun boycott tegen het ...k van de Verenigde Landen. ... vertegenwooriger van Syrië ...rris el Khourie liet zich zo uit: ...k ben bang dat de Arabieren ...en relatie willen hebben met ... commissie. Dit zal grote moei...heid opleveren voor de volken ... het Midden-Oosten en ik kan ... niet indenken dat de commis... deze gang van zaken zal goed...euren". Geen van de vijf Arabische staten is in een onderzoekings commissie opgenomen. Khourie verklaarde dat hij voor andere zaken in Lake Success was, maar toch van dichtbij de gang van zaken wil volgen als waarnemer. De Arabieren komen er voor op dat men geen verband moet leggen tussen de quaestie ... de Joden in het Heilig Land ... de quaestie wat te doen met ... ontheemde Joden. De Joden ... hun kant vinden dat als eer... stap naar de oplossing het Heilig Land niet worden opengesteld voor de Joden die ontheemd zijn. Men verwacht dat de commissie een tien dagen in Lake Success zal vergaderen om een voorzitter te kiezen en om een werkschema op te stellen. De Secretaris van de Verenigde Landen zal morgen de eerste zitting van deze commissie openen. Naar men weet zijn de volgende landen lid van deze commissie, Tsjechoslowakije en Joegoslavië (Dit zijn de twee slavische landen waarover wij boven spraken) verder Zweden, Nederland, Perzië, Australië, Indië Uruguay, Guatemala, Peru, Canada.

Uit Lake Success bericht men ook nog dat de veiligheidsraad in deze week geen vergaderingen zal houden (Lake Success, (AP) 25.5).

In zijn openingsrede voor de commissie van de Verenigde Landen ingesteld tot het houden van een onderzoek inzake de Palestijnse quaestie zeide de secretaris Lie, dat het geloof en vertrouwen van millioenen in handen ligt van deze commissie. Hij wees erop, dat het werk van deze commissie van groot belang is voor de naam van de Verenigde Landen.

Hij spoorde de leden aan om onpartijdig te zijn en de objectief werkelijk echt begrip te tonen. Hij wees erop dat de commissie de grootste vrijheid van handel heeft, en de taak heeft om voor 1 September verslag in te dienen bij de Verenigde Landen. (Lake Success, (AP) 26.5).

LABOUR PARTIJ.

Op het Congres van de Labour partij waar dertienhonderd leden deelnemen, ziet men duidelijk, dat Bevin een grote overwinning zal behalen en men verwacht, dat hij met een overweldigend meerderheid van stemmen de goedkeuring van zijn partij voor zijn politiek zal krijgen. Er was critiek op de Palestina-politiek en naast innige relaties met Amerika wil men ook een hechte band met Rusland. Uitdrukkelijk werd gevraagd ... te zetten achter het plan ... Bevin om in samenwerking ... de andere socialisten de economische noden van Europa te helpen oplossen. De uiterste linkervleugel van de socialisten kreeg geen steun en men komt ook op tegen dat soort van pacifisten, die nu in vredestijd geen militaire dienstplicht zouden verlangen (Margate, (AP) 26.5).

Attlee sprak op het Labour Partij Congres en verklaarde, dat de wereldeconomie zijn zorgen heeft. Hij is voor vrijheid voor ieder, doch hij is zich bewust, dat de vrijheid voor enkelen slavernij voor duizenden kan betekenen. Hij kwam op voor de extremisten in de partij, die critiek hebben op Bevin (Londen, (AP) 27.5).

MOEDER VAN TRUMAN.

De Moeder van Truman maakt het nog steeds hetzelfde. De President besloot bij haar te blijven, want hij wil daar zijn, als zijn moeder om hem zou vragen (Missouri, (AP) 25.5).

ALBANIË.

Meer dan 15.001 mensen woonden de begrafenis bij van 2 slachtoffers van wat men in Albanië Griekse provocatie noemde. Men spreekt van de Grieken als monarchistische fascisten (Belgrado, (AP) 25.5).

BURGERLUCHTVAART.

Het congres voor burgerluchtvaart zet de conferenties door en begon met de vierde en laatste week. Men zal in Rio de Janeiro in de maand October andermaal tezamen komen (Montreal, (AP) 25.5).

ROME.

Premier Alcide de Gasperi ging door met het houden van conferenties met de politieke leiders, om te komen tot een cabinet **op bredere basis.** Als hij slaagt is dit zijn vierde Ministerie. Naar men fluistert heeft hij niet veel moeilijkheden. Hij trok zich terug met Pinksteren op Castel Gandolfo (Rome, (AP) 25.5).

De Gasperi is zoekende naar technische mensen in zijn pogingen om een nieuw cabinet te vormen op brede basis. De Gasperi verklaarde echter, dat hij de opdracht om een cabinet te vormen formeel nog niet had aangenomen. Men meent, dat hij moeilijkheden kan krijgen, daar de socialisten zijn werk saboteren, zoals blijkt uit een redé van den leider van de socialistische partij Piedro Nenni, gisteren in Venetië gehouden, waarbij deze het liet voorkomen, alsof de Christen democraten geen verantwoording willen dragen (Rome, (AP) 26.5).

TITO.

Met veel luister werd de 55ste verjaardag van Tito gevierd. Hij werd tot Ereburger van Belgrado benoemd en een van de grootste boulevard werd naar hem genoemd (Belgrado, (AP) 25.5).

ALEMAN GAAT WEER OP REIS.

Aleman, de president van Mexico, is in tegenstelling met de geruchten niet van plan een tocht te maken door Latijns Amerika, doch hij gaat een bezoek brengen aan Chili, Argentinië, Brazilië en Cuba, (Mexico, (AP) 27.5).

BERICHT UIT MOSKOU.

Volgens de radio van Moskou zijn er geheime onderhandelingen gaande tussen de Franse autoriteiten en Amerika tot het wegtrekken van de Noordamerikaanse troepen uit de Franse gebieden. Zo zou Amerika nog een basis hebben in Marseille als steunpunt op de route Amerika — Azoren — Duitsland (Londen, (AP) 27.5).

RAMADIER VOOR DE RADIO.

De Premier Ramadier kwam voor de radio, om de arbeiders aan te sporen niet te gaan staken. Hij wendde zich tot de arbeiders in de gas- en electriciteitsbedrijven. Hij wees erop, dat zij moeten werken in het belang van het land (Parijs, (AP) 27.5).

POLITIEK VAN DE VERENIGDE STATEN.

Uit Washington wordt gemeld, dat het Congres gevraagd zal worden snel zijn goedkeuring te hechten aan de volmachten voor Truman tot het instellen van een verdediging van geheel de Westelijke hemispheer (Washington, (AP) 27.5).

COMMUNISTEN IN FRANKRIJK.

De Communisten van Frankrijk hielden een demonstratie ter herdenking van de doden uit de revolutie van 1871. Men trok naar het kerkhof Père la Chaise en het viel op dat de communisten alleen gingen zonder de Socialisten en voor de eerste keer droegen zij de Franse driekleur mee en zongen de „Marseillaise". Naast de Franse driekleur waren er echter ook heel veel rode vlaggen en zong men ook de internationale (Parijs, (AP) 25.5).

UIT CARACAS.

De President van de Banco Central van Caracas meldt een diefstal van 20.000 bankbiljetten

TOESTAND IN FRANKRIJK.

De President van Frankrijk, Vincent Auriol, op reis in de Alpen van Zwitserland deed een beroep op het volk van Frankrijk om orderlijk te blijven, zoals men het was in oorlogstijd. Premier Ramadier trof maatregelen ter voorziening van gas- en electriciteit voor het geval de voor Woensdag uitgeroepen staking door zou gaan.

Hij hield Zaterdag morgen een conferentie met de legerhoofden daar hij zonodig militaire maatregelen wil treffen tot handhaving van de orde (Parijs, (AP) 27.5).

VATICAAN.

In Vaticaanse kringen spreekt men het bericht als zouden er behandelingen gaande zijn tot herstel van de diplomatieke relaties tussen Mexico en het Vaticaan tegen (Rome, (AP) 26.5).

LENTE.

WERELDNIEUWS.

De Minister van Onderwijs in Albanië, die beschreven wordt als een van de stichters van het communisme in Albanië, heeft zijn ontslag gekregen. China protesteerde tegen schending van het Chinese territorium toen een Frans vliegtuig over China vloog en met machinegeweer drie schepen zou gedood hebben.

Maryla Lednica, een beeldhouwster van Poolse afkomst voor wie Mussolini eens tien uur poseerde, werd in New York doodgevonden.

De Russen zullen deze zomer een eigen olympische spelen houden, waar een half millioen athleten zullen deelnemen ((AP) 26.5).

DE OLIE VAN TRANSJORDANIË.

De exclusieve rechten voor exploratie van de olievelden in Transjordanië zijn voor de komende vijf-en-zeventig jaren bij overeenkomst toegekend aan de „Maatschappij voor oliewinning", een met de Irakse Olie-Mij. geassocieerde onderneming. De Irakse heeft de pijpleidingen van Kirkoek naar Tripoli en Haifa aangelegd.

het nieuws van vandaag

Het nieuws van vandaag moet nieuws zijn van twee en een halve dag, tenzij u de radio beluisterd heeft, en dit wordt inderdaad vrij veel gedaan op Curaçao vooral nu de krant meer aandacht vraagt voor Indië, stemt men af op de P.C.J., anderen houden van Caracas en Cuba en weten te vertellen van een brand in Cuba of weten waar men in Caracas hoofdpijnpoeiers kan kopen.

De wereld is rustig doorgedraaid dezer dagen en Lie de secretaris van de Verenigde Landen installeerde de nieuwe commissie voor Palestina wel begrijpend dat van het succes van deze commissie de goede naam van de Verenigde Landen afhangt.

In Oost Indië is de toestand nog verward, er is in de paar maanden oude nieuwe staat Oost Indonesië de eerste kabinetscrisis uitgebroken, de achtergrond schijnt te zijn het al of niet contact houden met de Republiek van Java. Een opvallend bericht is wel dat de waarde van de munt van de Java Republiek op de zwarte markt weer zakte, het vertrouwen is weg. Berichten uit Holland melden dat het blad „Het Parool" vraagt om geen geweld, vragen is gemakkelijk, doch de omstandigheden zijn wel zo verward, dat er beschermd moet worden op grond van de artikelen 3 en 4 van de overeenkomst van Linggadjatie.

Aneta meldt ons nu dat de staten het voorontwerp van de wijziging in de staatsregeling voor Curaçao ter studie kregen. Dat wisten we reeds. Uit de pers weet men in Nederland dat deze staten niet representatief geacht worden op Curaçao.

In Engeland zien we het partijwezen bezig, we zien daar hoe een twaalf honderd afgevaardigden hun partijmensen met critiek bestoken, er was veel lof voor de politiek van Bevin, men wil vrienden zijn van Amerika en ook van Rusland, er is een socialistische groep aan het woord, dat is wel duidelijk.

In Italië is er nog steeds geen cabinet, we zien daar dat de socialisten zware critiek hebben. Er is daar duidelijk een ten. Ers is daar duidelijk een zoeken en tasten of men recht dan wel links zal gaan, vandaar de verbeten tegenstelling ondanks, dat het land in nood is.

Verder zijn er de gebruikelijke telegrammen van Moskou tegen de Amerikanen, zo weten ze nu te vertellen dat de Amerikanen een basis hebben bij Marseille als tussenstation tussen de Azoren en Duitsland.

We geven heden de indruk in de pers over de wereldtoestand nu de conferentie van Moskou mislukt is.

Nieuws uit Nederlands Indie

De republikeinse resident van Buitenzorg is later, na zeven uur, weer vrij gelaten. Het residents kantoor, het stadhuis, het gerechtshof, het station, het postkantoor is bezet door de Soedanezen, terwijl de Nederlandse militairen de huizen van de republikeinse autoriteiten bewaken om hen tegen eventuele aanvallen te bevrijden. De Soedanezen verzochten van Mook om het uitsteken van roodwitte vlaggen in de West Java te verbieden, daar dit aanleiding kan geven tot moeilijkheden.

Soedarsono, de minister zonder portefeuille in het ministerie van de republiek, deelde mede dat de volgende maand weer rijst naar Indië zal worden uitgevoerd.

Het tweede kamerlid Palar verklaarde toen hij na een reis van drie weken weer in Holland aankwam, dat hij niet in opdracht van de Russen naar Indië was vertrokken om contact te leggen met Sjahrir en den communist Maaoete Daroesma. Hij noemde dit een leugen om hem bij de Nederlandse regering verdacht te maken.

Naar verluid zal de commissie generaal bij de terugkeer uit Nederland voorstellingen meenemen die betrekking heben op het plaatselijk bestuur in overgangsperiode. Er had voor het vertrek naar Nederland nog een bespreking plaats tussen de commissie en van Mook met Sjahrir, Gani en Sjarifoeddin.

De Nederlands Indische regering en de regering van de Indonesische republiek hebben zich gezamenlijk tot de regering van Australië gewend met het verzoek dat de regering van dat land de boycott zal trachten te beeindigen. De premier van Oost-Indonesië **Nadja Moeddin Noor** heeft zijn ontslag aangeboden.

Men verwacht een cabinet op bredere basis.

De Soedanezen hebben acht stations bezet. Tijdens de afgelopen Zondag werden deze stations aan de Nederlandse militairen overgegeven.

De Republikeinse munt, de roepiah, daalde sterk Maandag j.l op de zwarte markt van Batavia.

De hulp van de Nederlandse militairen om bij de Soedanezen beschermend op te treden wordt verdedigd op artikel drie en vier van Linggadjati.

De inwoners van het eiland Madoero zijn niet geheel tevreden met hun inlijving bij de Indonesische republiek. Er wordt gevraagd dat de inwoners van dit eiland in een volksstemming zich zelf te kunnen uitspreken.

Aneta meldt dat het blad „het Parool" schreef dat de Nederlandse regering moet bewijzen geen militaire macht in Indië nodig te hebben.

Wij moeten de indruk wegnemen als zouden wij met geweld willen bereiken wat wij door onderhandeling niet kunnen krijgen.

Wijze politiek zal onze positie in de wereld sterk maken.

Als de boycott in Australië wordt opgeheven kunnen er veel medische hulpmiddelen uit Melbourne door het Nederlands Indisch Rode Kruis worden ingevoerd.

Staatkundige toekomst

Het probleem in Indonesië doet in de Nederlandse pers allerlei beschouwingen verschijnen, waarbij terloops ook Curaçao genoemd wordt, het is meestal maar heel terloops. Na Linggadjati kwamen de vergaderingen van Malino en de Pasar, waarbij werd uitgebouwd wat in principe was toegegeven.

We zien, dat men in Indië een andere politiek volgt als vóór de oorlog. Vóór de oorlog was Indië inderdaad ook onder residenten ingedeeld en hun gebied was dikwijls afgerond naar historisch bestaande eenheden van mensen die een zelfde taal spraken en als het ware één natie vormden, doch de regering was in het stelsel unitaristisch en niet federalistisch wat men zou mogen veronderstellen in zulk een enorm rijk waar twaalf verschillende talen gesproken worden, waar groepen zijn die in afstamming, in ras en gebruiken en gewoonten hemelsbreed verschillen.

De staatkundige eenheid had een toppunt in Batavia waar de volksraad was, waarin inderdaad het volk van Indië steeds meer in allerlei schakering vertegenwoordiging vond. Nu zien we een opzet naar federalisme, een veelheid van staten nl. de Verenigde Staten van Indonesië, we horen van de republiek van Djoka, Oost - Borneo, West - Borneo, Oost-Indonesië, verder de staat Soedan, dan was er Bali, Timor en de Minahassa en Ambon willen apart doch weer anders als de staten die slechts volgens Linggadjati met Nederland verbonden willen zijn willen de laatste direct onder Nederland, zoals ook vernomen werd van de Dajaks in Borneo die onder West-Borneo vallen. Sumatra zou de aparte status willen van provincie, terwijl tenslotte nog een autonomie streven werd gerapporteerd van het eiland Madoera.

Kenners van Indië overvalt dit niet, en men wijst op het verlangen ook bij de Nederlandse politici om deze decentralisatie door te voeren al reeds tientallen jaren geleden. Hoe echter de staat, het rijk Nederland een eenheid zal blijven in wat voor vorm dit alles zich zal ontwikkeling is niet duidelijk. In alle kringen is men vóór het geven van vrijheid en onafhankeijkheid, doch naar mate. De anti-revolutionnairen nemen ten opzichte van Linggadjati een standpunt als was dit een zwarte bladzijde in de geschiedenis van ons rijk.

Het gaat hier over het recht van opstand en de quaestie of er met die personen hier onderhandeld kon worden. Het historisch bewustzijn leert ons dat bij een ontwikkeling van een nieuwe staat onrechtvaardige daden van de enkeling niet het streven van het gehele volk onrechtvaardig doet zijn.

Over de staatsconstructie van het rijk heeft de bekende staatsraad Rutgers de volgende merkwaardige uilating gedaan, waarbij hij ook Curaçao ter sprake brengt.

Wat moet, zo vraagt de schrijver, daarna meer in het algemeen „los van de ogenblikkelijke situatie, de gewenste nieuwe vorm voor het Koninkrijk der Nederlanden zijn? Hoe moet de band tussen Nederland en Indonesië voor heden en toekomst een nieuwe gestalte verkrijgen?

Twee principieel verschillende oplossingen zijn denkbaar, beide met handhaving van het beginsel van de doorvoering van Indië's zelfstandigheid.

Ook hier rijst de vraag, evenals bij de staatrechtelijke vormgeving aan het nieuwe Indonesië, of moet worden vastgehouden aan de unitarische staatsvorm of dat in de federalistische richting de oplossing moet worden gezocht."

De vooroorlogse litteratuur zocht naar een nieuwe vorm van de Rijkseenheid in unitarische zin, een constructie van het Koninkrijk als een superstaat boven de vier Rijksdelen. Deze oplossing stoot echter op een aantal onoverkomelijke bezwaren. Het uitgangspunt is onjuist. De vier delen van het Koninkrijk te beschouwen als gelijkstandige grootheden is een miskenning van de feitelijke verhoudingen.

„Het probleem van de verhouding van Nederland tot Suriname en Curaçao is wezensverschillend van dat van de band tussen Nederland en Indonesië."

Daarom zijn zelfstandige oplossingen, voor ieder naar eigen aard, geboden. Een principieel bezwaar tegen de gedachte superstaat ligt in het ontbreken van een nationaal bewustzijn. Daarbij moet van Nederlands standpunt bezwaar gemaakt worden tegen het opgaan van Nederland in een superstaat met Indonesië, omdat drievierde der bevolking van deze Staat Mohammedanen zijn, waardoor de leiding steeds meer in Mohammedaanse handen zal komen.

„Het smeden van een unitarische staat uit vier gebiedsdelen in drie werelddelen, of ook van Nederland en Indonesië alleen, waarbij bevolkingen, die letterlijk en figuurlijk in woonplaats, ras, taal, godsdienst, cultuur en economische belangen hemelsbreed uiteenliggen, samengeperst worden in het keurslijf van de eenheidsstaat, is een onderneming, welke tot mislukking is gedoemd. De inwendige spanningen, welke in een dergelijke, kunstmatige, tegennatuurlijke staat onvermijdelijk moeten ontstaan, zullen op de duur noodwendig tot een breuk leiden."

Over Curaçao wordt hierin iets beweerd zonder verder bewijs, als was het van zelf duidelijk. Inderdaad is Curaçao geen eenheid als Indië niet in grootte en niet in economische waarde, doch het is een gebiedsdeel met groepen personen die eenheid vormen, waar de commissie Ellis op wees. Door onderling verschil door talloze immigraties en verschuivingen is het geen afgeronde natuurlijke eenheid van personen, doch een groep, die ook in het rijk een aparte plaats moet innemen. Het was op de conferentie van Malino dat men zich afvroeg hoe de relatie moet zijn met Curaçao en men stond er tamelijk afwijzend tegenover daarop een possitief antwoord te geven. Men kende het niet, „zo ver en zo vreemd". De rijksgedachte is dus daar niet sterk. Ons viel het op dat er in de vragen van de commissie Ellis geen vraag was, hoe de relatie moet zijn tussen b.v. Suriname en Curaçao. Die vraag was niet gesteld en het antwoord is erop toch niet zo geheel duidelijk. Moet het er een zijn van louter formeel contact of een van practisch contact, door economische prioriteit, b.v. of slechts door de Kroon als band van alles?

Curaçao en Indië werd eens behandeld in een publieke vergadering door de heer Gomez en hij zeide dat er tussen Curaçao en Indië helemaal geen contact is.

„Wat hebben we met die mensen te maken, niets, wat voor contact hebben we met hen?" „Niets", was zijn antwoord en hij debuteerde de grap. „Alléén maar de wereld is het enigste contact met hen en zij lopen er met de benen precies nog tegenovergesteld tegenaan als wij." Dat was een wegnemen van de rijksidee bij deze mensen.

Het was misschien goed geweest Linggadjati niet te sluiten met een groepje en nog wel een groepje, waar men bang voor was, wegens het verleden en wegens de toekomst als niet bekwaam de overeenkomst te willen en te kunnen naleven, terwijl bovendien tegen hen wordt uitgespeeld hun unitaristische inslag zij willen Indië onder de republiek brengen en de rest voelt daar niet voor. Een rijksconferentie zou beter geweest zijn, doch was wel niet mogelijk. Waarom het alsnog niet gebeurd is wel vreemd, en kan verklaard worden uit misschien onwil die verwacht kan worden bij sommigen, om daaraan deel te nemen. Curaçao heeft het rijksverband gekend en begrepen, het volgend jaar in het driehonderd jaar geleden dat bij de vrede van Munster in 1648 Curaçao werd toegekend aan Nederland, die drie honderd jaar hebben veel uitgewerkt.

Bezoeken van Prinses en Prins waren in dit licht zo goed en nog altijd betreuren, wij het dat H.M. de Koning helaas niet kon komen naar Curaçao tijdens de oorlog. Misschien het volgend jaar in het gouden jubeljaar?

We houden niet van uitdrukkingen, als dat „het Hollands intellect hier op Curaçao het asphalt op de straten gebracht heeft" dat is een historische miskenning van het intellect en de arbeidzaamheid van dit volk zelf.

Goedkope critiek is dat, als die van Mevrouwen die de Curaçaose vrouwen afkeuren omdat ze dweilen met de benen en niet met de handen „zoals bij ons in het dorp", die critiek hebben op de Curaçaose vrouw, omdat ze in de mode méér de kleur aan durft dan de Hollandse vrouw. Dat is bijkomstig en wat erger is hatelijk. Laat ons de woorden van staatsraad Rutgers ter harte nemen en mee helpen aan de uitbouw van de rijksidee, laat hier niet gelijk in Indië, alles natuurlijk mutatis mutandis, niet door té veel unitaristisch streven plotseling een te overdreven sterke federalistische actie komen, zoals reeds enigszins bij Aruba, waarvan men wel eens lachend zegt, dat er voor Aruba niets van Curaçao mag komen.

Alles moet groeien, wat een verwarring naar de Franse tijd tussen unitaristen en federalisten Hoe zou hier alles ineens klaar zijn?

Hier is in dagen als wij beleven het goed wijze woorden te horen, als die van een staatsraad Rutgers.

Over de gang van zaken in Indië schrijft staatraad Rutgers:

Aannemende, dat het mogelijk blijkt op de basis van Den Pasar en Linggadjati voort te werken en dat de Republiek op overeenkomstige wijze als Oost-Indonesië in de Verenigde Staten van Indonesië een plaats gaat innemen, is het dan nog mogelijk, Nederlands verantwoordelijkheid voor de gang van zaken te dekken? Linggadjati stelt vast, dat de Verenigde Staten van Indonesie hun grondwet vaststellen.

Daarna zal de Nederlandse invloed lopen over de Hoge Commissaris van Nederland bij de Verenigde Staten van Indonesië.

„De belangen, waarvoor Nederland te waken heeft, behoeven volgens de Overeenkomst niet gegarandeerd te worden in de grondwet der Verenigde Staten van Indonesië, maar zullen een plaats vinden in het Statuut der Nederlands-Indonesische Unie".

De schrijver memoreer de opsomming, die art. 10 der Overeenkomst daarvan geeft, om aldus te vervolgen:

„Bij de uitwerking van Den Pasar en Linggadjati zullen de waarborgen voor de handhaving en fundamentele rechten, goed bestuur en gezonde financiën wellicht mede moeten worden gezocht in biezondere bevoegdheden van de Nederlandse Hoge Commissaris bij de Verenigde Staten van Indonesië, daar bepalingen in het Statuut der Unie geen afdoende waarborg bieden, wanneer niet vaststaat, dat deze gehandhaafd kunnen en zullen worden. Daarnaast moet worden vastgehouden aan het „stellig standpunt" uit de Regeringsverklaring van 10 December 1946, „dat de voorbereiding der nieuwe rechtsorde in Indonesië, gelijk overal ter wereld, op voldoende machtsmiddelen zal moeten steunen en dat niet tot verzwakking of vermindering daarvan zal mogen worden overgegaan, voordat de waarborgen ener rechtsorde aanwezig zijn". Het handhaven van een Nederlandse troepenmacht in Indonesië is niet in strijd met de zelfstandigheid van Indonesië. De Filippijnen, Korea en Griekenland verkeren in soortgelijke omstandigheden.

De in de bovengenoemde Ordonnantie van de Luitenant-Gouverneur-Generaal gesanctioneerde regeling van Den Pasar voor de Staat Oost-Indonesië levert geen bezwaar op voor het tot stand komen van een Unie met deze waardborgen.

Indien deze waarborgen in het Statuut der Nederlands-Indonesische Unie worden neergelegd, waardoor de verantwoordelijkheid van Nederland voor de rechten en belangen van Indonesiërs en anderen wordt gedekt, dan schijnt het mogelijk, nu de Overeenkomst van Linggadjati als feit moet worden aanvaard, alsnog een practisch enigszins bevredigende oplossing te verkrijgen.

Vis met de Vissen.

Kleine Verrassingen

door

PAUL VAN VENLO.

U moet niet denken, dat alleen maar de ontmoeting met een groot dier het duiken interessant maakt. Grote dieren maken een diepe en heel eigen indruk. Daarover een andere keer. Vandaag wil ik u eens een rijtje kleine ontdekkingen verhalen, die niettemin zozeer de aandacht van een duiker vergen, dat hij zich nauwelijks de moeite gunt om even adem te halen.

Reeds dikwijls had ik dicht aan de kant korte stukjes vislijn zien liggen op plaatsen, waar de vissers in zee gaan of geregeld aas komen vangen. Ik lette er al niet meer op. Totdat ik op een goede middag enkele touwtjes zag liggen, die in een punt samen kwamen; en dat punt was een kuiltje. Ze waren ongeveer 40 à 50 cm. lang, en het kuiltje was nog niet zo groot als een vingerhoedje. Ik ging er eens heen, en bekeek dat mysterie van zeer dichtbij. Dat kan geen toeval zijn. Ik raakte een touwtje aan, en zie, het wordt een einde naar binnen getrokken. Ik geef er nog een tikje tegen en daarna wordt het helemaal ingetrokken. Met een tweede poot, zoiets moet het toch zijn, probeer ik hetzelfde en ook die verdwijnt in het holletje. Ik wacht en wacht, en oefen me in geduld. Er gebeurt niets. Die twee pootjes moeten toch weer voor de dag komen zou je zo zeggen. Maar ze doen het niet. Gaarne zou ik het diertje uitgraven. Het gevaar is echter groot, dat ik hem doodsteek, en daarom laat ik hem maar met rust. Ik kom nog wel eens een keer terug. Dat heb ik gedaan. Ik was er, maar de geheimzinnige langpoot was er niet meer. Toen ik het thuis op een kladje wilde uittekenen, bemerkte ik, dat ik vergeten was het aantal poten te tellen.

Ergens ten Zuiden van Punt-Vierkant — ik weet niet meer precies waar — vonden we aan het strand kleine versleten koninginnen-schelpen. Het is een soort carcó, maar schitterend getekend en gekleurd. Ik heb thuis een mooie op de kast staan, en iedereen die hem ziet, wil hem medenemen. Een visser gaf hem me cadeau; hij zelf wist niet met zekerheid te vertellen, waar het dier leefde, hij dacht op de Aves- of Roques-eilanden. Natuurlijk hebben we een lang strook van de kust, waar we de twee aangespoelde exemplaren vonden, afgespeurd, zonder succes. De visser gaf hem de naam van kincon, wat een verbastering is van het Engelse queencon.

Op de bergen van Bonaire vinden de mensen vaak stenen met een stervormige versiering erop. De mensen noemen ze ook: piedra cu strea. Ze lijken op het omhulsel van een zeeappel, die u vaak aan het strand vindt. Alleen zijn de sterstenen enigszins peervormig. Het moeten, zo te zien, oorspronkelijk wel een soort zeeappels geweest zijn, die later zijn versteend. De vreemde zeeappel moet nu nog leven, daar we één keer zulk een omhulsel, langwerpig, en met de sterversiering, op het strand gevonden hebben. Het levende dier heb ik nooit ontmoet. Wij noemen ze zeeklitten. De versteende komen voor in alle maten, van een centimeter tot ongeveer tien. Het gevonden omhulsel was ongeveer zo groot als een hand.

Toen we eens over de geul van Lac zwommen, vonden we de bodem vreemd grijs. We doken er een paar meter heen, en keken goed toe, en ontdekten toen, dat heel die bodem bezaaid was met caranjitu's. Ze stonden daar dicht tegen elkaar en vormden een levend bodemtapijt. Wat een rijkdom in Gods schepping!

Soms denk je een nieuw visje te ontdekken; het is dan niets anders dan een heel jong exemplaar van een grotere vissoort, die nog niet naar de diepe zee is verhuisd. André kwam eens een miniatuurbaarsje tegen, toen hij ver van de kant zwom. Het diertje was waarschijnlijk door de stroom medegesleurd. Het dwergje komt even door André's bril kijken, en vergezelt hem dan tot aan het strand toen. Hetzelfde overkwam hem met een heel klein jagertje. Opvallend is wel, dat de vissen reeds vroeg de vorm hebben, die zij op volwassen grote hebben. Behalve het formaat is er geen noemenswaardig verschil tussen een piepjonge en een oude barracuda. Zelfs jonge en oude haaien lijken bijna precies op elkaar.

Nadat we enige maanden niet meer op Playa Lechi hadden gezwommen, kwamen we weer eens terug, en zagen tot onze verbazing, dat heel het bos van hetengeweikoraal tegen de vlakte lag. Eén ravage, bijna niets stond meer overeind. We kenden ons zozeer vertrouwd plekje bijkans niet meer terug. Waarschijnlijk is een van de Zuid-Wester winden, die de zee terdege beroert, hieraan schuldig.

Soms zeg je met een wijs gezicht: Laten we hier maar het water in gaan, want hier is het buitengewoon helder. Je gaat dan het water in en moet dan constateren, dat het alles behalve helder is. Niets is zo moeilijk van buiten af te bepalen, dan de helderheid van het water. Ik waag me niet meer aan voorspellingen. Door lange ondervinding hebben we wel een paar regels leren kennen, maar denk eraan, dat iedere regel zijn uitzonderingen heeft. Regenbuien maken het water onhelder, althans de bovenste laag. Ook de dagen, dat er algen in zee groeien is het water troebel. Is het water nogal woeilg en ligt er zand op de bodem, dan worden fijne zanddeeltje opgenomen en deze benemen ons ook het goede uitzicht. Behalve deze factoren, zijn er nog wel honderd anderen, die we niet kennen, en die de helderheid van de zee onberekenbaar maken.

We zagen eens aan de oppervlakte van het water een grasprietje drijven. Geelbruin van kleur, ter grootte van een breinaald, en ook even dun. Toen kwam er leven in de breinaald. Met kleine kronkelbewegingen van het voorlijf stoomde hij vooruit, en nog wel met een behoorlijke snelheid, voor zijn doen. Ik heb eens geïnformeerd bij vissers; ze kenden het ding niet. Een zeide, dat het zeker heel gevaarlijk was. Tot heden toe ben ik er niet achter, wat het voor een wezen kan geweest zijn.

En dit moet ik helaas veel te vaak tegen mezelf zeggen.

Truman bij de Indianen.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

SLIPGEVAAR.

De Schottegatweg wordt dagelijks door de gewoonlijk warme banden van ettelijk duizenden auto's gladder en gladder gewreven, met het gevolg dat er na een regenbuitje menige auto in de greppel terecht komt.

Openbare Werken zoekt al sinds geruime tijd naar een middel om onze hoofdweg weer stroef te maken en heeft daartoe al heel wat proeven genomen. Gewoonlijk hadden die proeven geen of matig resultaat ook al omdat hetgeen men op het wegdek brengt, er gewoonlijk weer afgereden wordt, voordat het zich aan het oude dek verbonden heeft.

Maar er is thans goed vooruitzicht voor de automobilisten, want de laatste proef, genomen voor de garage van he A.B.C. belooft een mooi succes. Slipproeven door de politie aldaar genomen leverden een goed resultaat: de weg werd nat gespoten, juist zo een beetje nat dat hij op zijn gevaarlijkst is. Snel rijdend remde een wagen op het onbehandelde deel en men slipte over de weg van links naar rechts, blij er heelhuids af te komen. Daarna werd dezelfde proef op het behandelde vak genomen en de wagen stond recht en snel stil.

Thans zal het grootste deel van de Schottegatweg aldus stroef gemaakt worden en het zal uitsluitend van de automobilisten afhangen of dit slaagt. Vliegen zij kris-kras door dit werk heen, en rijden zij al het afdekzand met grote snelheid weg, dan helpt ook dit werk niet.

Wij voldoen dan ook gaarne aan het verzoek van Openbare Werken om de automobilisten op te wekken in de komende week steeds, waar men aan de Schottegatweg ziet werken, of waar deze pas is afgedekt, langzaam en voorzichtig te rijden. Dat spaart wellicht èn bij het werk en straks dank zij een stroeve weg, mesenlevens.

Aan de Redactie van Amigoe di Curaçao, Alhier.

De R.V.D. (Rijksvoorlichtingsdienst) weet te berichten, dat er op de Lago een brand uitbrak, waarbij enkele personen om het leven kwamen, en een kraakinstallatie verloren ging. Dit laatste is ons niet bekend; we geloven, dat men zich vergist.

SOCIALE ZAKEN EN IMMIGRATIE.

In de Memorie van Antwoord schrijft Gouverneur Mr. Brons:

„Het Bestuur beschouwt, evenals de Staten bevolkingsaanwas als een der eerste voorwaarden voor de ontwikkeling van het land.

Daarbij moet worden onderscheiden immigratie van arbeidskrachten en kolonisatie.

Immigratie van arbeidskrachten beschouwt de Gouverneur als een aangelegenheid, welke in de eerste plaats den ondernemer aangaat. De ondernemer heeft te zorgen, dat hij over het nodige personeel de beschikking krijgt.

Uiteraard echter moet de ondernemer daarbij kunnen rekenen op hulp van Gouvernementswege. Deze hulp kan worden verleend door het instellen van een onderzoek, het voeren van besprekingen en hulp bij de werkelijke uitvoering der immigratie. Met de in aanmerking komende ondernemers werden besprekingen in die richting gevoerd.

Mede in verband daarmede heeft de Gouverneur een onderzoek doen instellen naar de te verwachten behoefte aan arbeidskrachten in de eerstvolgende jaren.

Nu emigratie uit Indonesië naar verwachting voorshands is uitgesloten, wordt onder de ogen gezien in hoeverre uit het Caraïbisch gebied arbeidskrachten zouden zijn aan te voeren. De Caraïbische Commissie stelt een onderzoek in, in hoeverre transmigratie binnen het Caraïbisch gebied mogelijk zou zijn, terwijl overleg te dier zake met de Nederlandse Regering sinds geruime tijd wordt gepleegd.

In tegenstelling tot de immigratie van arbeidskrachten ziet de Gouverneur kolonisatie als een taak van directe Bestuurszorg.

De vestiging van Nederlandse Boerengezinnen in Suriname wordt dan ook door den Gouverneur gestimuleerd. Met vele groeperingen van Nederlanders worden onderhandelingen gevoerd, die voor een deel in een gevorderd stadium zijn.

De Gouverneur moge nog wijzen op de met de **Freeland League for Jewish Territorial Colonization** gevoerde onderhandelingen, waaruit kan blijken, hoezeer de bevordering van de bevolkingsaanwas de aandacht van het Bestuur heeft."

DANSER IN INDIË

CURAÇAO

Olie Nieuws.

MOET CURACAO HARDER WERKEN?

In verband met het olietekort in Amerika zal de „Standard" van New Jersey olie van de Perzische Golf in de Atlantische raffinaderijen gaan invoeren. Ook is men van plan olie uit het middenoosten te gaan halen. Ondanks de grote import uit Zuid-Amerika, zei een officieel persoon, dat hij nooit zulk een slappe markt gezien had.

SCHEEPSBERICHTEN.

25 Mei 1947.

Planter van Guanta: Auray van Cristobal: A. F. Warren van S. Marta: Prinsontei van P. Limon; Colombia van Antwerpen; Doros naar B'quilla: Auray naar Le Havre. Trajanus van N. Orleans.

26 Mei 1947.

Colombia naar Buenaventura; Luna naar Guanta; Gordias naar Maracaibo; Trajanus naar Aruba.

MARCHENA.

Marchena wordt een wijk van de stad. Er is begonnen met het afschaven van een bergje en er komt een weg evenwijdig aan de hoofdweg door Marchena: twee verbindingswegen zagen we uitgezet. Vermoed wordt dat er trottoirs komen en dan ook licht. Marchena zal modern worden; het wordt een stuk van de stad.

WERKTUIGKUNDIGE.

De heer Willem A. Febis, die op Curaçao gevestigd is, heeft het diploma werktuigkundige behaald van „The Associate Membership of the technological institute of Great Britain".

(„Suriname").

1 JARIG BESTAAN VAN DE NOORDATLANTISCHE DIENST DER K.L.M.

In één jaar 1¼ millioen kg. betalende landing over de Oceaan vervoerd.

Precies één jaar geleden, op 21 Mei 1946, vertrok van Schiphol het DC-4 toestel „Rotterdam" voor het uitvoeren van de eerste vlucht van de geregelde, toen nog twee maal wekelijkse K.L.M.-verbinding Amsterdam — New York v.v. Commandant op deze „maiden trip" was Evert van Dijk, dezelfde die juist 16 jaar tevoren met Kingsford Smith in de „Southern Cross" de beroemde record-vlucht van Ierland naar Harbor-Grace op Newfoundland maakte. Het oversteken van de Atlantische Oceaan, eens een buitengewone praestatie, werd een jaar na de bevrijding door de Nederlandse luchtvaartmaatschappij, die uit practisch niets was herrezen, twee maal per week heen en twee maal terug uitgevoerd. Het beste bewijs voor het feit, dat Nederland zijn plaats in het wereldluchtverkeer had heroverd.

Van 6 Juni 1946 af, werden ook de vluchten naar Curaçao via New York gemaakt. Begin September 1946 arriveerden de langverwachte Lockheed Constellations, welke op 15 October 1946 in dienst werden genomen op de Amsterdam — New York route. Deze route liep aanvankelijk via Prestwick — Gandor, maar werd per 30 October 1946 via Santa Maria (Azoren) en Sydney (Nova Scotia) geleid. Zodoende vermeed men de gordel van westwinden, die vooral 's winters over het Noordelijke deel van de Oceaan ligt.

Door deze en dergelijke wijzigingen wordt de regelmaat verkregen die het kenmerk van deze dienst is en waardoor hij in het buitenland bekend is geworden.

Sinds 1 April 1947 wordt weer gevlogen via Prestwick en Gander. De maand April bracht een andere belangrijke wijziging, want op 20 April werd de frequentie verhoogd, zodat thans drie maal per week Amsterdam — New York v.v. wordt gevlogen. Ook dit is echter nog niet genoeg om aan de grote vraag te voldoen en daarom wordt binnenkort de frequentie verhoogd tot vier maal per week, vermoedelijk reeds in Juni. De één maal wekelijkse retour-verbinding Amsterdam — Curaçao (waarop thans ook passagiers, vracht en post voor het traject Amsterdam — New York kunnen worden geboekt) wordt sinds 12 Mei ook geheel met Constellation gevlogen.

STATEN VAN CURACAO

Vergadering op DINSDAG, 27 MEI 1947 des avonds te 8 uur.

Te Bebandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.

De wnd. Griffier,
Ph. J. Evertsz

MISSIE NIEUWS

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT.

De Eucharistische Kruistocht hield een recollectiedag op Tweede Pinksterdag in het St. Martinusgesticht. 85 Leden namen aan de dag deel.

MARIA-OPDRACHT.

In de kerk op Juicio had Zondagavond de opdracht van de jeugd van Juicio aan de Heilige Maagd plaats. Ruim 800 kinderen kwamen er tezamen voor deze mooie plechtigheid.

MARTINUS-NOVEEN.

Gisteren ving in Amerika de grote noveen aan van Martinus de Porres. Het gevraagde doel is de heiligverklaring van deze zalige.

SPORT

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Gisteren avond keerde de beide clubs van de K.S.C. Republiek en D.B.O. per „Ezel" uit Aruba terug.

Republiek speelde gelijk tegen Boca Junior 2—2 doch verloor tegen Arcenal in een overrompelend echec met 7—0.

D.B.O. speelde gelijk tegen San Nicolas Junior 0—0 en verloor tegen de landgenoten Jong Bonaire met 3—1.

De relaties met inze sportvrienden op Aruba zijn weer sterker aangehaald.

Jeugdvoetbal.

Gisteren tweede Pinksterdag was er een tournooi voor Jeugd voetbal op het terrein van de K.S.C. waaraan 11 clubs deelnamen. Het tournooi werd gewonnen door Stormvogels. Hier volgen de uitslagen:

Vios — J.P.F. 0—2; S.O.A. — D.D.S. 2—1; S.D.L. — Sithoc 1—0; Stormvogels — Republiek 1—0; Zwaluwen — Dos Caminos 2—0; Vulcana — J.P.F. 1—0; S.O.A. — S.D.L. 1—0; Stormvogels — Zwaluwen 3—0; Vulcania — S.O.A. 0—2.

Na afloop reikte Pater Brada de beker uit.

ZILVERENBAL.

Gisteren werd door de vereniging Jong Holland in een spannend tournooi de zilveren bal van Asiento gewonnen. Het vorig jaar legde Vitesse beslag op dit kleinood. Het was de vierde keer dat Jong Holland de bal won. Nog eenmaal en men is eigenaar van deze prijs!

BOVENWINDEN

SOEUR ARMELLE †

Men schrijft ons:

Een der bekenste figuren van de Franse Bovenwindse eilanden, Soeur Armelle, hoofd van het Hospitaal te St. Barthelémy, is tragisch om het leven gekomen.

Enige dagen had zij doorgebracht op Martinique om daar een capittel bij te wonen van de Zusters van haar Congregatie, de Soeurs de St. Paul de Chartres. Donderdag, 23 Mei, verliet zij per watervliegtuig Martinique om naar haar standplaats terug te keren. Daar de zee te ruw was in St. Barthelemy zijn ze eerst doorgevlogen naar Marigot, St. Maarten, waar de andere passagiers zijn geland. Daarop is het watervliegtuig doorgevlogen naar de basis Tinlamare, waar Soeur Armelle in een landvliegtuig, bestuurd door de piloot Saintainge, is overgestapt om voor het vallen van de duisternis in St. Barthelemy te zijn.

Even buiten de kust weigerde de motor en viel het vliegtuig in zee. Het watervliegtuig is nog uitgelopen om hulp te bieden, ze hebben piloot Saintange nog zien zwemmen, maar daar de zee te ruw was konden ze er niet dalen; wel hebben ze twee rubberboten uitgeworpen maar deze zijn de volgende ochtend leeg op Tintamare teruggevonden. Boten van St. Maarten zijn nog uitgevaren maar gedurende de nacht hebben ze enkel het lijk van Soeur Armele gevonden, bij een eilandje voor de kust van Frans Cul de Sac. Het stoffelijk overschot van Soeur Armelle is daarna opgebaard in het hospitaal van Marigot.

De piloot Saintange is helaas niet teruggevonden.

Soeur Armelle, geboren in Frankrijk in 1894, trad in het noviciaat bij de zusters van St. Paul de Chartres. Gedurende de eerste wereldoorlog was zij als jonge zusters werkzaam in de lazeretten achter het front. Na de oorlog, in 1919 ging zij naar Martinique en Guadeloupe. Spoedig vond zij het hospitaal van Marigot (St. Martin) als de haar opgedragen taak, en spoedig was ook haar goedheid en activiteit bekend op het Nederlandse gedeelte van St. Maarten. Daar is zij gebleven tot de opheffing van dat hospitaal. Naar Guadeloupe overgeplaatst is zij daar werkzaam gebleven in het huis van Mgr. Genoud, de Bisschop van Guadeloupe totdat in 1933 het hospitaal van St. Barthelémy geopend werd.

Sinds die tijd was zij overste van de zusters op St. Barthelemy en directrice van het hospitaal.

Gedurende al haar jaren in de Franse kolonies zag zij nimmer haar vaderland terug, maar in werkelijkheid heeft zij een tweede vaderland gevonden bij de bevolking van de Franse eilanden.

Daar is zij bekend, daar is zij bemind, want niemand, die ooit haar ontmoet heeft, kon zich aan haar charme en beminnendheid ontrekken.

Daar de zee te ruw bleef om het lijk per vliegmachien te vervoeren heeft de bevolking van St. Barths boten gestuurd naar Great Bay om haar nog bijtijds op St. aBrths te kunnen begraven.

Voor het vertrek heeft Pastoor Boradori de absoute gehouden in Marigot. Groot was de belangstelling bij de stoet die het stoffelijk overschot bracht naar Great Bay. De Burgemeester, L. C. Fleming en andere autoriteiten brachten het lijk over naar het Nederlandse gedeelte, waar de Gezaghebber P. Van Leeuwen en vele belangstellenden de stoet in ontvangst namen.

Vanaf de werf werd met de motorlaunch de Franse boot tegemoet gevaren.

De Franse burgemeester, de pastoor van Great Bay en enige Eerw. Zusters Dominicanessen namen in de launch plaats om Soeur Armelle uitgeleide te doen. De boten in de baai streken hun vlag.

Aan boord van de Franse boot was Dr. Vialenc van St. Barths aanwezig die evenmin als de bevolking zo'n treurige terugkomst van Soeur Armelle zich niet ingedacht had.

Moge God haar belonen voor het vele mooie werk dat zij zovele jaren op de Caraibische eilanden verricht heeft.

NEDERLAND

Herstel van oorlogsschade in de landbouw in Limburg.

De heer M. Limpens, Hoofd van het Cultuurtechnisch Herstel, hield over de Regionale Omroep Zuid een lezing over het herstel van de oorlogsschade in Limburg. Hij zeide hierin o.m. dat er na de bevrijding tengevolge van vervulling of oorlogshandelingen circa 45.000 ha. braak lagen, die voor de oogst 1945 geen of geen normale opbrengst opleverden, dat er van deze 45.000 ha naar schatting weer 40.000 ha. in 1946 vrijwel een normale opbrengst hadden en thans nog slechts circa 1500 ha. moeten worden hersteld.

Ruim 20.000 ha. waren beschadigd door directe oorlogshandelingen. De voor het grondherstel noodzakelijke werkzaamheden werden deels verricht door arbeiders in dienst van de Nederlandse Heidemaatschappij en de N.V. Grondmij in vrij werk of onder D.U.W.-voorwaarden, deels door de gedupeerden zelf met eigen arbeiders.

Dit laatste is speciaal in de provincie Limburg van aanzienlijke betekenis. Ongeveer de helft van de door oorlogshandelingen beschadigde gronden is door de boeren zelf uitgevoerd. Daar de Cultuurmaatschappijen niet over voldoende arbeiders beschikten om dit omvangrijke werk binnen een redelijke tijd uit te voeren, heeft de Rijksdienst voor Landbouwherstel van den beginne af bij de boeren erop aangedrongen om zelf de herstelwerkzaamheden ter hand te nemen. De uitbetaling van dit door den boer zelf verrichte herstelwerk vond vaak pas zeer lange tijd na uitvoering plaats. Ook thans is het nog zó, dat in sommige gevallen werkzaamheden, die ruim een jaar geleden werden uitgevoerd, nog niet werden betaald. Van de 12.000 eigen werkobjecten zijn er thans ruim 6500 uitbetaald. Behoudens onvoorziene omstandigheden zullen alle door gedupeerden zelf herstelde objecten, voor zover volledig en behoorlijk opgeleverd, vóór 1 November 1947 zijn uitbetaald. Het eigen herstelwerk, dat thans nog in uitvoering is, is niet meer van betekenis.

Anders ligt het er voor met het werk der Cultuurmaatschappijen. Talrijke grotere objecten zijn in uitvoering of moeten nog worden aangepakt. Over enkele weken zal men zover gevorderd zijn, dat er nog slechts een zeer klein gedeelte in dit voorjaar niet zal kunnen worden ingezaaid. Het herstel van tankrijschade, bomen granaattrechters prikkeldraadversperringen enz., is thans vrijwel geheel geschied. Toch is het werk, dat nog gedaan moet worden, zeer aanzienlijk. Een grote handicap is het gebrek aan D.U.W.-arbeiders bij de Cultuurmaatschappijen. Tewerkstelling van arbeiders uit het vrije bedrijf zou een oplossing betekenen, ware het niet dat hieraan het bezwaar verbonden is, dat deze in de regel elders aan het boerenbedrijf worden onttrokken. Het herstel van door oorlogshandelingen gedeeltelijk vernielde en door oorlogsomstandigheden sterk vervuilde waterlossingen kwam voor een groot gedeelte nog niet tot stand. Hiermede hoopt men echter vóór de nieuwe winter klaar te zijn.

Onkruidbestrijding.

Behalve het herstel van de oorlogsgeweldschade, waarvan aangenomen kan worden, dat van het door den boer zelf uit te voeren werk thans 95% gereed is en van het door de Cultuurmaatschappijen uit te voeren gedeelte 75%, lag er na de evacuatie een zeer grote oppervlakte in vervuilde toestand. In 1945 en 1946 heeft de onkruidbestrijding en het weder cultuurrijp maken van deze gronden een zeer belangrijke plaats ingenomen. Gedeeltelijk werd dit werk uitgevoerd door de Rijksdienst voor Landbouwherstel, gedeeltelijk door de boeren zelf. Verreweg het grootste gedeelte hiervan leverde in 1945 geen of geen normale opbrengst op. In 1946 leverden deze gronden naar schatting voor bijna 80% weer een vrijwel normale opbrengst op.

Mijnenvelden namen in Limburg een oppervlakte van ruim 3000 ha. in beslag. De mijnen zijn thans practisch geheel geruimd. De geruimde percelen werden voor risico met werktuigen van de Rijksdienst voor Landbouwherstel geschijvenegd en, waar dit nodig bleek, geploegd, waarbij van Duitse krijgsgevangenen gebruik werd gemaakt. Behoudens nog enkele percelen, die geruimd en geschijvenegd zijn, maar nog geploegd moeten worden, zijn deze mijnenvelden thans wederom in cultuur.

Wat de vergoeding van het grondherstel betreft, staat de boer er zeer gunstig voor. De door oorlogsgeweldschade vernielde gronden immers worden op kosten van de Rijksdienst voor Landbouwherstel weer in de oorspronkelijke cultuurtoestand teruggebracht, terwijl het door den boer zelf verrichte grondherstel geheel wordt vergoed.

De extra grondbewerkingsten voor de verwaarloosde gronden worden eveneens volgens vast te stellen normen vergoed, afhankelijk van de nodig geoordeelde bewerkingen, waarbij als basis de meer of mindere mate van vervulling geldt. Bovendien wordt tot 1 Mei 1946 de pachtwaarde vergoed voor die gronden, die wegens oorlogsomstandigheden geen of geen normale opbrengst opleverden.

(Econ. B.).

NEDERLANDS NIEUWS.

In Nederland heeft men met veel luister een pechtige herdenkingsvergadering gehouden bij gelegenheid van het vijftigjarige bestaan van de Katholieke Partij. De kranten gaven een overzicht van de geschiedenis. Reeds veel eerder werd er van de kant van de Katholieken op politiek terrein actie gevoerd, doch het was Dr. Schaepman, die deze actie coördineerde in één sterke partij.

De partijdiscipline werd geprezen en men wees op de pogingen van dissidenten, die telkens weer naar boven kwamen.

Mr. Aalberse noemde Dr. Schaepman de man die het Katholicisme in Nederland populair maakte.

Er was actie tot het herstel van Rotterdam en men schreef over Nijmegen, de arme stad, „die zijn hart heeft verloren". Ook de Nederlandse pers schreef over de grootse begrafenis van Boy Ecury.

Het blad „De Tijd" is tegen een benoeming van den heer Meynen tot gouverneur-generaal in Nederlands Indië. Er stak in een eeuwfeest van Hooft veel copie voor de Nederlandse kranten. Curaçao dacht er niet aan. Ook herdacht men de slag van Mentana, waar tachtig jaar geleden de Zouaven streden voor den Paus.

De katholieken in de Kamer kwamen aan met een amendement op de vemogensheffing ineens. Minister Lieftinck wilde het niet overnemen en „De Tijd" noemt zijn verdediging erg laconiek.

Mons. N. Verhoeven werd in zijn geboorteplaats Oosterwijk tot bisschop gewijd; hij zal de zorg dragen voor Minado.

Er zijn verschillende caricaturen op de rijksbureaux vooral de herop bouw verdort veel te langzaam. Met name noemt men de Over-Betuwe, waar men op deze manier in geen jaren klaar komt.

Generaal Kruls uit Indië terug, sprak tot de ouders van onze soldaten in Indië en zeide: „Schrijft meer en langere brieven aan uw jongen in Indië!" Had u zulk een raad verwacht van een generaal? Het is toch diep menselijk en zijn woorden zeggen ons veel; er is verlangen naar huis. „Als er niets anders te doen is dan wachtje kloppen en patrouille lopen, laat ons dan naar huis", is volgens hem de gedachtegang van de meeste soldaten.

Wies Moens kreeg de doodstraf......

Mevrouw Roland Holst werd eredoctores in Amsterdam, alsmede de Kamiel Huysmans Teilinck, en Prof. Van Eyck. Dit was ter ere van de Hoofd-herdenking.

Het herstelfonds voor de Katholieke Partij heeft anderhalf ton opgebracht.

In het Vondelpark zijn vogels ontdekt, die daar nog nooit gezien waren!

Prinses Juliana opende het nationaal congres voor geestelijke volksgezondheid.

Professor Hugo Visscher, oud kamerlid, stierf op 82-jarige leeftijd.

Enige kennisgeving.

Heden ging van ons heen na een langdurige ziekte onze lieve Man, Vader, Behuwd- en Grootvader, de Heer

LEENDERT JACOBUS VAN DER SAR,

in de ouderdom van 63 jaar.

Zwartewaal	C. J. VAN DER SAR— van der Lely
Curaçao (tijd. Zwartewaal)	A. VAN DER SAR
	J. M. VAN DER SAR-Vuyk en Kleinkinderen
Dordrecht.	M. VAN DER SAR
Zwartewaal	M. VAN DER SAR

Zwartewaal, 17 Mei 1947
Dorpsstraat A 50

De Heer en Mevrouw

J. V. LAERE — SPROCKEL

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

PIERRE HENRI MARIE

Sanatorium — 24 Mei 1947

VERLOOFD:

GEERTRUIDA M. E. MATHEEUWS

EN

ALFREDO R. CAPELLO

1ste Pinksterdag 1947

Arnoldus Steenhorst

en

Louise E. W. Jap Tjong

geven hiermede kennis van hun voorgenomen huwelijk waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Zaterdag 31 Mei 1947, om 6.30 uur n.m. in de Kerk te Pietermaai

Receptie van 8 tot 9 uur

Gelieve dit als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen

Pension Amsterdam
Pietermaai 67

Edgar C. de Jongh

en

Elsie Th. Romijn

geven hierdoor kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op Donderdag 29 Mei om 8.30 v.m. in de kerk te Groot Kwartier.

Wegens rouw geen receptie

Nicolaas J. Van Veen

en

Elsie E. E. Prophet

geven hierbij aan hun vrienden en kennissen mededeeling van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de inzegening zal plaatsvinden op 28 Mei 1947 om 7 uur a.m. in de Kerk van de H. Rozenkrans, Pietermaai

Wegens rouw geen receptie.

DE HEER EN MEVROUW

Ernesto C. Martijn-Kloppenburg

geven hierbij met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Richard Alexander Gerard

Montreal (Canada) — 24 Mei '47
653 Grosvenor Avenue

DANKBETUIGING.

Langs dezen weg betuigt ondergeteekende zijn hartgrondigen dank, allereerst aan den Almachtigen God en vervolgens aan den geneesheer Dr. BERKENVELD, die hem van zijn reeds drie jarige ziekte heeft verlost.

Hij bedankt tevens alle familieleden en kennissen voor hun werk van barmhartigheid tijdens zijn ziektejaren.

Din Doran
Santa Cruz.

Beschouwingen

Het probleem Europa na de conferentie van Moskou

Al kan men het slechts toejuichen, dat de grote mogendheden hun pogingen tot het leggen van een zo hecht mogelijke fundering voor de wereldvrede zullen blijven voortzetten; toch overheerst in de wereldpers de klemmende zekerheid, dat hoe dan ook, voor het zo zwaar door de oorlog getroffen Europa op korte termijn zeer verstrekkende maatregelen op economisch terrein zullen moeten worden genomen. De gevolgen van de overgebleven ontwrichting, welke steeds duidelijker zichtbaar worden, gedogen niet, dat in het kader van de controverse tussen de grootste mogendheden de heropbouw bij voortduring gestagneerd wordt. Onze persorganen citeren in dit verband de gedachten, welke buiten en in Europa op dit terrein worden vertolkt, waarbij tevens wordt gewezen op de gevaren, die de huidige ontwikkeling der politieke verhoudingen voor de wereld inhoudt.

„De Maasbode" verwacht, dat de Moskouse conferentie in de practische politiek „zeer wijde kringen zal trekken".

Op het ogenblik doet zich het merkwaardige verschijnsel voor, dat men zeer duidelijk twee stromingen in de beoordeling van de resultaten der conferentie kan onderscheiden. In de pers, welke Westers georiënteerd is, vindt men geen goed woord, voor hetgeen in Moskou is gebeurd. Het woord fiasco wordt in de volle betekenis van deze term gebruikt, en de schuld voor de totale mislukking wordt uitsluitend en alleen aan Moskou, aan de kwade wil en de sabotage van de Russen toegeschreven.

De diplomaten daarentegen zijn heel wat gereserveerder in hun uitlatingen.

Zij zien voor een nabije of verre toekomst toch nog de mogelijkheid van overeenstemming en menen, dat te Moskou toch wel iets bereikt is: dat nl. de standpunten der vier deelnemers nu duidelijk definitief en officieel zijn omschreven en vastgesteld. En op de basis van die kennis zou men dan kunnen en willen proberen in November over een compromis te praten, hetwelk in een der volgende conferenties wellicht ook tot stand zou komen.

Op dit niveau nam de radiorede, welke Marshall na terugkomst hield, een biezondere plaats in.

Deze radio-rede begon in een bijna verbijsterende mineur-toon om allengs wat optimistischer klanken te doen horen, al zal het waarschijnlijk niemand heel duidelijk zijn, waarop dit optimisme concreet gebaseerd is. Tenzij dan op de verzekering van Stalin, dat in volgende bijeenkomsten van de Ministers van Buitenlandse Zaken overeenstemming bereikt zou kunnen worden over ontwapening, de politieke structuur van Duitsland, herstelbetalingen en economische eenheid.

Dit doet echter de vraag rijzen, waarom zulks wel in November doch niet in April van dit jaar mogelijk zal zijn.

Wel wordt beweerd, dat de preciese standpunten der Grote Vier nu pas duidelijk bekend zijn geworden; doch dan is dit in elk geval slechts een diplomatieke kennis. In de volle werkelijkheid van het internationale leven bestond bij niemand twijfel over hetgeen de Verenigde Staten en Rusland, en van veel ondergeschikter betekenis Engeland en Frankrijk zouden eisen of wensen. Twee jaar na de overwinning in Europa heeft men toch ongetwijfeld tijd genoeg gehad over de meest principiële vraagstukken van de vrede na te denken.

De grote moeilijkheid ligt dan ook elders.

Twee wereldbeschouwingen en evenzeer twee machtsbegeerten staan lijnrecht tegenover elkaar: zij betwisten elkaar de politieke en strategische buit: Duitsland' waarbij Oostenrijk mede in deze kamp wordt betrokken. En nu is de grote verwachting' natuurlijk bij beide partijen, dat de tegenspeler, na zes maanden, eventueel na zes jaren zó voldoende murw zal zijn geworden, dat hij concessie-bereid is. Is dit moment eenmaal gekomen, dan nadert inderdaad het compromis, dat aan den winnaar zoal niet de actuele, dan toch de potentiële wereldheerschappij geeft.

Voor dit doel schijnen beide partijen hetzelfde spel te spelen.

En daarin is Rusland aanmerkelijk in het voordeel; want al is het onder de gegeven omstandigheden, mede tengevolge van de oorlogsverwoestingen, verreweg de zwakkere partij tegenover de Verenigde Staten — zeker zolang deze alleen over de atoombom en andere nog destructiever wapenen beschikken — het weet anderzijds, dat Washington niet lichtvaardig tot oorlog zal overgaan, zelfs niet tot een praeventieve oorlog; en het kan daarom zeer, zeer ver in zijn vasthoudendheid gaan. Alleen op het beslissende moment zal het onder het Caudijnse juk doorgaan.

In dit spel zal dus de tijd de voornaamste factor zijn.

De Verenigde Staten en Rusland kunnen derhalve heel lang wachten. Een grote vraag echter is, of Duitsland en Oostenrijk zo lang kunnen wachten; en misschien een nog belangrijkere, of Nederland, België, Frankrijk, Engeland, geheel West-Europa het zo lang kunnen uithouden; zolang kunnen blijven voortbestaan in de chaos-Europa.

Hier komt de vraag naar de inhoud van de Truman-leer om de hoek kijken.

Willen Truman en Marshall derhalve hun politiek onverzwakt voortzetten — en daar heeft het alle schijn van — dan zullen zij er ook alle consequenties uit moeten trekken; en geheel West-Europa uit de grijparmen van het communisme houden; dan zullen zij derhalve door ruime credieten, waarschijnlijk à fonds perdu, geheel West-Europa in zijn alzijdige heropbouw moeten helpen. Doen zij dit niet, dan komt Rusland op den duur in de gunstigste positie, en zullen de V.S. het eerst murw worden.

Ook „De Tijd" acht op dit terrein het gevaar aanwezig, dat de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten te roekeloos in de richting van een niet helder omlijnd doel wordt gedreven.

Het feit, dat nog geen twee jaar na het einde van een verwoestende en uitputtende oorlog de lucht allerwegen al weer vol geruchten is over nieuw oorlogsgevaar in een meer of minder nabije toekomst, bewijst op zichzelf reeds hoe gespannen en critiek de situatie reeds is.

Verder zal het feit, dat de twee grote tegenspelers hun politieke en economische oogmerken slechts in vage bewoordingen omschrijven, deze tendenz alleen maar versterken.

Het moge voor de emotioneel reagerende massa voldoende zijn te denken, dat Amerika het communisme bestrijdt of de Sovjet-Unie het kapitalisme, het zou geen staatsmanswijsheid zijn de tegenstellingen op internationaal politiek gebied tot zulke simplistische denk-categorieën te herleiden.

In dit opzicht is het een gelukkig verschijnsel te noemen, dat men in Amerika zich hiervan bewust wordt.

In een rede, gehouden tot de Kamer van Koophandel voor de Verenigde Staten, heeft de bekende publicist Walter Lippmann te rechter tijd gewezen op het gevaar van een slechts algemeen aangeven maar niet in concrete en in détails bepaalde Noordamerikaanse buitenlandse politiek. Na er zijn gehoor aan herinnerd te hebben, dat overal op de wereld de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie thans regelrecht tegenover elkaar staan en dat de dreigende economische ineenstorting van West-Europa de daarvan deel uitmakende landen tot onmacht, verdeeldheid en burgeroorlog zal leiden, waardoor zij in geval van oorlog niet in staat of niet bereid zullen zijn Amerika te hepen, heeft Lippmann er de aandacht op gevestigd, dat zowel Moskou als Washington thans in groot gevaar verkeren, de zeggensmacht over oorlog en vrede te verliezen.

Beiden bedienen zich immers van satelliet-staten of zwakke bondgenoten.

Beiden laten hun agenten voor hen optreden en er bestaat nooit zekerheid, dat deze agenten zich aan hun gegeven instructies zullen houden en niet uit kortzichtigheid of om een meer sinistere reden, hun opdrachtsgevers voor voldongen feiten zullen stellen en hen zullen dwingen hen te dekken. In beide kampen bevinden zich desperado's, gangsters, samenzweerders, heethoofden die maar al te graag de trekker van het geweer overhalen, fanatici en speculanten, die hun macht en positie zijn kwijtgeraakt en deze hopen te herwinnen in een oorlog. Daarin ligt, aldus Lippmann, het grootste oorlogsgevaar.

Momenteel houden de beide grote wereldmachten elkaar nog in evenwicht.

Maar dit evenwicht wordt hoe langer hoe wankeler, naarmate de druk en de filtratie van de Sovjet-Unie langer aanhouden. In die omstandigheden kan een enkel incident tot oorlog leiden, een oorlog, die het karakter zou aannemen van een algemene burgeroorlog en die eindigen zou in algemene anarchie.

Tegenover deze problematiek wenst Lippmann, die wel „het geweten" van het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken wordt genoemd, de buitenlandse politiek der Verenigde Staten scherper te omlijnen.

„Ons nationaal belang eist, dat wij, terwijl de Russische expansie weerstaan en zelfs trachten deze expansie terug te dringen, niet gedreven worden in een positie, waarin wijzelf en de Russen zouden geloven, dat het conflict slechts beëindigd kan worden door de onvoorwaardecapitulatie van een der beide partijen. In onze betrekkingen met Rusland moeten wij kloek op ons standpunt blijven staan, maar wij moeten tegelijk duidelijk maken, dat wij dit doen om tot een regeling en een modus vivendi te komen. Wij moeten weigeren de Russen te bevredigen en Europa en Azië aan hen over te laten, maar wij moeten ook weigeren het conflict uit te breiden en bitterder te maken door voor henzelf onvoorwaardelijke overgave te eisen. M.a.w. wij moet enonmiddellijk de voorwaarden formuleren, waaronder o.i. een regeling getroffen zou moeten worden, de voorwarden waarvoor wij onze strijdkrachten handhaven en waaronder wij bereid zijn ons aandeel te leveren in de reconstructie van de wereld."

Deze voorwaarden zijn in algemene zin als volgt geformuleerd:

Handhaving van de status quo in China in die zin, dat noch de ene noch de andere partij door een van de mogendheden zodanig gesteund zal worden, dat zij in staat is de overwinning te behalen. In het Midden-Oosten streeft de Amerikaanse politiek naar een verdrag, dat het geschil over de Dardanellen alsmede de Griekse en Turkse grenzen definitief regelt. In dit verdrag zouden de biezondere rechten van de Sovjet-Unie op de veiligheid van de Dardanellen vastgelegd moeten worden. Ook zou de Sovjet-Unie vrije doorvaart in vredestijd gewaarborgd moeten worden en overigens voor militaire operaties gesanctionneerd door de Verenigde Volken.

Verder dient de liquidatie van de directe oorlogsproblemen uit te gaan van de volgende doelstellingen.

Politieke decentralisatie in Duitsland in federatieve zin, waarbij de landen in de Russische zone zich kunnen aansluiten.

Militaire ontruiming van Europa door Rusland, Amerika, en Engeland, behalve wat Duitsland betreft, alsmede de vorming van een economische unie, omvattende alle Europese staten. Na de vorming van deze unie zouden de Verenigde Staten bereid moeten zijn onder leen- en pachtvoorwaarden het werkkapitaal beschikbaar te stellen voor het herstel en het economische leven in Europa. Op deze basis zou Rusland zowel Amerikaanse financiële steun als herstelbetalingen uit de lopende Duitse productie kunnen ontvangen.

De Nationale Rotterdamse Courant wijst er op, dat het bekende Engelse weekblad „The Economist" in vele opzichten tot soortgelijke conclusies komt.

De taak voor de drie ministers van buitenlandse zaken in het Westen is maatregelen te nemen om een economische ramp in Duitsland en Europa te voorkomen en de Europese eendracht te bevorderen, doch zonder de weg te versperren voor een overeenkomst met de Russen op de conferentie, die in November te Londen zal worden gehouden. In de herleving van West-Duitsland ziet de Economist op de kern van het vraagstuk. Onder het Duitse volk moet de hoop op herleving gewekt worden, kan het niet door herstel van de Duitse economische eenheid, dan moet het door samenwerking met zijn buren in Noord, West en Zuid.

Verder wensen ook de z.g. „rebellen" het Engels-Frans bondgenootschap te zien uitgebreid tot een Europees veiligheidsstelsel binnen het kader der V.N.

„Het doel moet zijn een Verenigd Europa, waarin de Duitsers een nuttig aandeel hebben zonder onze veiligheid te bedreigen."

Hoewel het denkbeeld van een Verenigd Europa van Churchill afkomstig is, maakt de groep zich van zijn plannen los. De regering moet het conservatieve denkbeeld om het Britse Rijk op te lappen met Amerikaanse dollars en de Amerikaanse veldslagen te strijden met Britse troepen de nek omdraaien.

Hierin ligt het streven naar een herziening der verhouding met Rusland besloten.

Engeland is door de moeilijke economische positie, waarin het door de oorlog is komen te verkeren, van Amerika afhankelijk. Dat maakt, dat het tegenover Rusland niet geheel vrij staat. In ieder geval is het teveel in de Amerikaanse belangensfeer getrokken om nog de rol van eerlijke makelaar te spelen.

Deze afhankelijkheid van Amerika is voor de Russen een steen des aanstoots.

Al is er over de besprekingen over de uitbreiding van het Engels-Russische verdrag tot dusver weinig uitgelekt, men mag wel aannemen, dat de Russen hun best gedaan hebben Engeland van Amerika los te maken en daar niet in geslaagd zijn, omdat het nu eenmaal om economische redenen voor Engeland onmogelijk is zich vrij te maken. Volgens de Engelse bladen — authentieke gegevens zijn er niet, of nog niet, daar Bevin zich nog niet heeft uitgelaten — zouden de Russen toegang gevraagd hebben tot bepaalde grondstoffen, meer in het biezonder petroleum, zouden zij credieten geëist hebben voor een handelsverdrag op lange termijn en opnieuw de eis gesteld hebben van deelneming aan het voogdijschap over de vroegere Italiaanse koloniën.

Voorts zouden beide partijen zich verplichten geen bondgenootschap aan te gaan rechtstreeks of indirect gericht tegen de andere partij.

Ook de Pravda heeft hier melding van gemaakt. Dit blad schreef, dat de samenwerking van Engeland met de Verenigde Staten en Frankrijk niet gericht zou mogen zijn tegen de Sovjet-Unie. De bedoeling is duidelijk, een samengaan van Engeland en de enigde Staten — en eventueel Frankrijk — ter bevordering van Trumans politiek tegen de Russische expansie te beletten.

Kortom Rusland zou gaarne zien, dat Engeland zijn verhouding tot de Verenigde Staten herzag.

Dit mag men ook concluderen uit het feit, dat Stalin aan Bevin de levering van tarwe en hout in het vooruitzicht stelde, twee artikelen, waaraan Engeland dringend behoefte heeft, maar die Rusland zelf amper heeft te missen. Dat Engeland gaarne zijn betrekkingen met Rusland zou verbeteren staat eveneens vast. Het is echter wel duidelijk, dat deze verbetering langs directe weg niet mogelijk is. Daarvoor zullen eerst de belemmeringen moeten worden opgeruimd, die ook een vergelijk tussen Rusland en de Verenigde Staten in de weg staan, de Duitse quaestie en het vraagstuk van de Dardanellen.

Het uitstel van het Duitse vraagstuk zal derhalve de vooruitzichten op een verbetering der betrekkingen tussen beide landen niet verbeteren.

Het streven naar een Europese economische eenheid zal deze positie evenmin verbeteren, daar dit onder de huidige constellatie te Moskou nieuw wantrouwen dreigt te wekken. Er is maar één conclusie mogelijk, de verbetering van de Engels-Russische betrekkingen is afhankelijk van de verbetering der internationale betrekkingen in het algemeen en aan deze verbetering, welke moeilijk, maar niet onmogelijk geacht moet worden, moet nog een begin gemaakt worden.

CURAÇAO

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

Bevallen op Mei:

14 Hawley, Ida Eglantine echtg v. Legrand, V. C. E. z; Colbert, Luisa Teresa echtg. v. Teresa, A. B. d; 15 Cuales, Carmita Faustina echtg. v. Cassia, I. M. z; 12 Ellis, Ligia Maria z; 14 Rijke, Lucia Martina echtg. v. Antonia, N. A. z; de Jongh, Plácida Ernestina z; 11 Hansen, Ilda Zulita z; 13 Josepha, Irma Virginia echtg. v. Maduor, V. J. d; 14 Provence, Urania z; 15 Vanblarcum, Petra Celestina echtg. v. Martina, P. P. d; Strijk, Eleonora Adolphina Gerardina echtg. v. Klosteren, E. G. L. d; Curie, Francina Beata z; 13 Vrieze, Juliette Emelie echtg. v. Monk, H. J. z; Vrutaal, Teodora Valentina z; Bouwman, Geertruida Elisabeth echtg. v. den Hertog, W. P. d; 15 Sprott, Anna d; Ooft, Eleonora Heloise Jansje echtg. v. Caprino, L. L. z; 11 Rosaria, Rosa Telma d; 18 Alexander, Divina Pastora echtg. v. Parker, H. L. E. z; 17 Serrasens, Johanna Cornelia echtg. v. Bernaert, A. M. z; Clarissa, Sefarina Laurencia echtg. v. Martina, J. M. z; 18 Rondei, Maria Elodia echtg. v. Bonevacia, V. F. z; Martina, Rosa Maria Martires echtg. v. Berg, P. P. d; 16 Haswell, Marthe Ethel Josephine echtg. v. Gumbs, A. A. d; 18 Schoop, Florencia Virginia echtg. v. Landburg, Th. H. z; 13 Conor, Jeanne Marie Laurence d; 19 Frye, Ann Viola echtg. v. Roberts, J. E. d; 13 Piter, Petra Adulia d; 14 Concencion, Theresa Josefa echtg. v. Felizie, S. M. d; 19 Nortan, Emmeline echtg. v. Prade, E. E. z; 15 Remilia, Guillermina, Girigoria echtg. v. Poulina, A. G. z; 17 Penso, Gloria Manuela z; 20 Foendoe, Maximiliana Irena Antonia echtg. v. Pedro, F. J. z; 16 Gilbert, Letitia Clementina echtg. v. Seaton, W. d; 20 Warner, Georgina Alvina echtg. v. Connor, W. Mc. Donald z; 19 van Uiter, Irma Francisca Ursula echtg. v. Rib, E. S. z; 20 Bergonje, Junitha Irmeline echtg. v. Mau-Asam, O. W. d; 21 van Beek, Henderieka Wilhelmina echtg. v. Lampers, N. C. J. d; 22 Jansen, Petronilia Guillermina echtg. v. Simon, L. O. d; 20 Passial, Teresa Virginia z.

Ondertrouwd op Mei:

21 Isidora, Hermando Antonio en Frans, Rosa Irena; 22 Wilmans, Thomas Godwin en Martins, Ana Olga Lucia; Faneyte, Martinus Nemesio en Silie, Aura Maria; Schotborgh, Emiliano en Jozefa, Josefa Maria; Lesire, Juan Francisco en de Frias, Petronilia Emilia.

Getrouwd op Mei:

17 Mendez, Manuel en Nicacia, Jeronima Petronilia; Bonifacio, Jose Antonio Martis en Rodriguez, Aurora; 19 Martina, Felies Marcelino en Walbrooke, Carmin Delacie Cordelia Idona; 22 Opschoor, Peter Hendrik en Buwalda, Mireille Gilberte Joséphine.

Overleden op Mei:

13 Poulina, Maria Petronilia echtg. v. Leito, P. A. 75 j.; 17 Henriquez, Julian Olbino echtg. v. Panneflek, J. D. 16 j.; 13 Jardim, Miguel Gomes echtg. v. Gorgulha, I. C. 40 j.; 17 Francisca, Genaro Emelio echtg. v. Gosepa, I. V. 68 j.; 16 Siberie, Colastia wed. v. Consecion, M. M. 87 j.; 17 Boekhouder, Al J. 1 j.; 19 Pinedo, Paulino Aurelio 17 j.

Tweede district.

Bevallen op April:

30 Maduro, Helena Imperatriz echtg. v. Martina, J. B. d; Peukert, Klara Frieda Nicolina echtg v. Schotborg, A. C. z; 29 Gosepa, Luisita Eugenia d; 26 Salcedo, Aura Eduarda echtg. v. Rosalina, R. A. z; Mei 4 van Thys, Catharina Maria echtg. v. Davelaar, G. d; 3 Martis, Luisa Paulina echtg. v. Melfor, P. N. d; 2 Isidora, Maria Leonita echtg. v. Ostiana, A. R. z; 3 Ramazan, Josefita Sebastiana echtg. v. Bernardina, F. X. z; 5 Hassell, Thelma Vincentia echtg. v. Graafland, A. d; 4 Martina, Leocadia z; Pieternella, Rosa d; 3 Reinita, Theresita z; 2 Martina, Vermilia d; 5 Martis, Julia Juana echtg. v. Jonis, J. F. z; 3 Refos, Henriette Antoinette d; April 27 Losiabaar, Virginia Lucilla echtg. v. Saluna, V. M. z; Mei 4 Pietersz, Catharina de Ricius echtg. v. Koeiman, C. C. z; 8 Bernadina, Bernadina Antonia echtg. v. Boeldak, B. O. d; 7 Quirindongo, Eufemia Virginia echtg. v. Camelia, J. C. z; 2 Silberie, Maltida de la Paz d; 5 Martis, Stebana Placida Euphrosina d.

Ondertrouwd op Mei:

7 Noor, Enrique Alfredo en Hersilia, Regina Odulia; Povas, Telesforo Papa en Martina, Theresa; 9 Hersisia, Petra Romana en Cathalina, Petra Romana.

Getrouwd op

April 30 Bautisma, Julian Jo... en Neuman, Edita Maria; Offerman, Pascual Eustaquio en Marchena, Rosa Clara; Mei 7 Melfors, José Alexander en Mercelina, Crisma Margaritha; 10 Be...keer, Camilo Bonifacio en Martis, Stebana Placida Euphrosina.

Overleden op Mei 5: Melfor, Theodora Mercelina echtg. v. Rogers, J. 47 j.